

Ὁ μὴ κρημνισθείς, ὁ μὴ καταπεσών, ἀκρήμνιστος, ἔνθ' ἄν.: Ὁ σείσμο δὲν ἔμεινε τοῖχος ἀγκρέμιστος Ἀρκαδ. μὴλὰ ἔχει ἀκόμη πολλὰ μῆλα ἀκρέμιστα Ἡπ.

ἀκρήνης ἐπίρρ. Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄκρη, δι' ὃ ἰδ. ἄκρα.

Ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου εἰς τὸ ἄλλο, μόνον κατ' ἐπανάληψιν: Ἀκρὴς ἀκρὴς πᾶν τὰ ποντάμια σήμερον (πλήρη τὸ τῆς μιᾶς ὀχθῆς, εἰς τὴν ἄλλην). Τὸν πάτιρον φτάν' ἀκρὴς ἀκρὴς (πάτιρον = δοκός).

ἀκρησάριστος ἐπίθ. Λεξ. Ἡπίτ. ἀκρησάριος Κε-
λλ. Πελοπν. (Μαζαίικ.) ἀκρησάριος Πελοπν. (Κορινθ.
ἱκκ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *κρησαριστός < κρησαρίζω.

Ὁ μὴ περασθείς διὰ κρησάρας, ἀκοσκίνιστος ἔνθ' ἄν.: Ἀλεύρι ἀκρησάριστο Τρίκκ.

ἀκρὶ τό, Κάμπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄκρα. Πβ. καὶ ἀρχ. ἄκρινον.

Λόφος: Ἄσμ.

Κοντοβορτίζει μὲν καὶ θυό, τ' ἀκρία ξεκουρώνει

(κάμνει μικρὰν βόλταν καὶ ἀνέρχεται καὶ κάμπτει τὸν λόφον).

Περιααίνουν τὰ ὄντα, τ' ἀκρία καὶ τὰ ρυακούλλια (περιααίνουν = περιδιαβαίνουν, ὄντα = βουνά). Συνών. ἀκρία. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀκρί Κάμπ. Κάσ. Ἀκρία τά, Κάμπ.

ἀκρία ἡ, Κάμπ.

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀκρία. Πβ. Ἡσύχ. *ἀκρία: τὰ ἄκρα τῶν ὀρέων.

Ἀκρί, ὃ ἰδ. Ὑπὸ τοὺς τύπ. Ἀκρία καὶ Ἀκρίες καὶ ὡς τοπων.

ἀκριανός ἐπίθ. σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄκρια, δι' ὃ ἰδ. ἄκρα, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ανός.

Ὁ ἐν τῷ ἄκρῳ εὐρισκόμενος ἔνθ' ἄν.: Ἀκριανὸ δάχτυλο. Ἀκριανὴ πέτρα. Συνών. ἀκριάρις, ἀκρινός.

ἀκριάρις ἐπίθ. ἀμάρτ. Οὐδ. ἀκριάρ'κον Μακεδ. Στερελλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄκρα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιάρης.

Ὁ ἐν τῷ ἄκρῳ εὐρισκόμενος: Τὸν σπῖτ' - τὸν χουράφ' εἶν' ἀκριάρ'κον Μακεδ. Τ' ἀκριάρ'κα ἄλουγα τρέχοντας πατοῦν μὴ πρῶτην οὐρμὴν τοῦ λειῶμα Στερελλ. Συνών. ἀκριανός, ἀκρινός.

ἀκριβὰ ἐπίρρ. κοιν. καὶ Πόντ. (Ἄμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκριβός. Ἡ λ. καὶ παρὰ Πορτ.

1) Ἐν τιμῇ ὑπερβολικῇ κοιν. καὶ Πόντ. (Ἄμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.): Ἀγοράζω-πουλῶ ἀκριβὰ κοιν. || Φρ. Θὰ μοῦ τὸ πληρώσης ἀκριβὰ! (ἀπειλὴ πρὸς ἀδικήσαντα) κοιν. || Γνωμ. Ὅποιος δὲν τὸν ξέρει ἀκριβὰ τὸν ἀγοράζει (ἐπὶ προσώπου, τοῦ ὁποίου ἀγνοεῖ τις τὸν κακὸν χαρακτήρα καὶ παρ' ἀξίαν ἐκτιμᾷ)

σύνθηθ. Ἀκριβὰ ἀγοράζεις, ἀκριβὰ καταλᾷς (τὰ ἀκριβὰ πράγματα εἶναι διαρκέστερα τῶν εὐόνων. καταλᾷς = φθείρεις) Μεγίστ. Πούλειε ἀκριβὰ καὶ ζύγιαζε δίκαια (δύνασαι νὰ ὀρίξης ὑψηλὴν τὴν τιμὴν τοῦ ὑπὸ σοῦ πωλουμένου ἐμπορεύματος, ὀφείλεις ὅμως νὰ ἔχῃς δίκαια μέτρα καὶ σταθμὰ) Χίος. Συνών. ἀδρά. β) Μετὰ μεγάλης τιμῆς, ὑπερβαλλόντως Κύπρ.: Σαιρετῶ τον πολλὰ τὸ ἀκριβὰ.

2) Μετὰ μεγάλης φειδοῦς Μεγίστ.: Παροιμ. Ἀκριβὰ ἀγοράζεις, ἀκριβὰ καταλᾷς (τὰ ἀκριβὰ πράγματα εἶναι διαρκέστερα τῶν εὐόνων, διότι τὰ χρησιμοποιεῖς μὲ μεγάλην φειδῶ. Παρατηρητέα ἡ διπλῇ σημ. τῆς λ. ἀκριβὰ ἐν τῇ αὐτῇ παροιμ.)

ἀκριβαγαπητικός ὁ, Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκριβός καὶ τοῦ οὐσ. ἀγαπητικός.

Ὁ πολὺ ἡγαπημένος ἐραστής: Ἄσμ.

Νά 'ρτη μέναν τὸ πουλ-λί μου, | ἀκριβαγαπητισή μου.

ἀκριβαγάπητος ἐπίθ. Λεξ. Ἐλευθερουδ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀκριβαγαπῶ.

Ὁ τρυφερῶς ἀγαπώμενος.

ἀκριβαγαπῶ Θράκ. — Λεξ. Ἐλευθερουδ. Μετοχ. ἀκριβαγαπ' μένους Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀκριβὰ καὶ τοῦ ρ. ἀγαπῶ.

Ἀγαπῶ τρυφερῶς.

ἀκριβαγοράζω πολλαχ. ἀκριβαγοράζον Μακεδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀκριβὰ καὶ τοῦ ρ. ἀγοράζω.

Ἀγοράζω μὲ τιμὴν ὑψωμένην ἔνθ' ἄν.: Τ' ἀγόρασε καὶ τ' ἀκριβαγόρασε πολλαχ.: Ἄσμ.

Καὶ τ' ἄρματα του ἀκριβὰ μὲ χίλια θυὸ πλουμίδια ἀπὸ τοῦ Πόλεις τὸ τσαροῖ ἀκριβαγορασμένα

(τσαροῖ = ἀγορὰ) Κρήτ.

Τὰ ροῦχα τὰ καλύτερα, τ' ἀκριβαγορασμένα,
'ς τὸν Ἄδη πῶς τὰ βάνανε τὰ μαυραραχγιασμένα!
αὐτόθι.

ἀκριβαγόραστος ἐπίθ. Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. ἀκριβογό-
ραστος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀκριβαγοράζω.

Ὁ ἀκριβὰ ἡγορασμένος, πολύτιμος: Ἄσμ.

Διῶ της τὰ τσανέλ-λια μου τὰ χρυσοτσάνελ-λά μου,
διῶ της τὰ βραδιόλια μου τ' ἀκριβογόραστά μου

(διῶ = δίδω, τσανέλ-λια = ἐμβάδας).

ἀκριβανάρθεμμα τό, ἐνιαχ. ἀκριβανέρθεμμα Νάξ.
(Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκριβός καὶ τοῦ οὐσ. ἀνάθρεμμα.

Ἡ μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας ἀνατροφὴ: Κρῖμα 'ς τ' ἀκριβανέρθεμμα ποῦ τοῦ 'ίνεται κ' εὐτεινοῦ! ('ίνεται = γίνεται, εὐτεινοῦ = αὐτοῦ) || Ἄσμ.

Ὅλα σου τὰ χτενίσματα ἐδιήσα χαμένα
καὶ τ' ἀκριβανερθέμματα ποῦ σοῦ 'χα καμωμένα.

ἀκριβαναθρέφω ἐνιαχ. ἀκριβανερθεύω Νάξ.
(Ἀπύρανθ.) Μετοχ. ἀκριβαναθρεμμένος Κρήτ. Νίσυρ. κ. ἄ. ἀκριβαναθριμμένους Θράκ. (Αἰν.) κ. ἄ. ἀκριβανερθεμμένος Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἀκριονερθεμμένος Κάσ.

